
REFERAATE JA MATERJALE СООБЩЕНИЯ И ПУБЛИКАЦИИ

<https://doi.org/10.3176/biol.1961.2.09>

HUNNITU ROBIINIA (*ROBINIA LUXURIANS* (DIECK) SCHNEID.) NATURALISATSIOONIST EESTIS

K. Kask

1958. a. suvel teatas P. Bogovski, et Laulasmaa ranna äärses männimetsas, kus enne Teist maailmasõda asusid Mannteuffeli suvilad (praegusest puhkekodust umbes 1 km Klooga poole), õitsevad roosaõielised robiiniad. Igal suvel köidavad nende toredad õisikud puhkajate tähelepanu. Nähtavasti oli suvila omanik istutanud lähemasse ümbrusse mitmesuguseid võõrpuuliike. Aja jooksul on robiinia kehvade kasvukoha-tingimustega hästi kohanenud ja naturaliseerunud.* Ta õitseb ja viljub igal aastal ning levib ümbruskonda. Ligi 30 noort taime toodi TA Tallinna Botaanikaiaia puukooli. Taimede väljakaevamisel juurekava kohta vaatlusi tehes selgus, et enamik noori taimi oli tekkinud juurevõsundena ja väiksem osa seemnetest. Määramisel osutusid põõsad hunnituks robiiniaks (*Robinia luxurians* (Dieck) Schneid.).

Hunnitu robiinia põõsad kasvavad Laulasmaa rannikuliival hõreda põdrasambla-männiku all. Maapind on kaetud enamasti samblikega (*Cladonia rangiferina*, *Cet-*

aria islandica) ja sammaldegaga (*Pleurozium schreberi*, *Dicranum undulatum*, *D. scoparium*, *Polytrichum juniperinum*).** Hunnitu robiinia põõsad õitsevad mändide varjust hoolimata keskmiselt või võrdlemisi rikkalikult, tavaliselt juulikuu keskpaiku (1960. aastal toimus see varem: juuni III dekaadil ja juuli I poolel). Erilisi külmakahjustusi pole märgata. 1960. aastal oli suurima põõsa kõrgus 4 m ja tüve-

* Endiste suvilate maadelt on ümbruskonda naturaliseerunud ja massiliselt levinud veel kurdlehine roos (*Rosa rugosa*). Teda kasvab mitme ruutkilomeetri suurusel alal — peamiselt rannajoone vahetus läheduses (rannavallil ja liival laineuhtejooneni) Laulasmaa ja Klooga ranna vahel, samuti metsas ja teede ääres (vähemate kolletena).

** Määras E. Peikel.

harude läbimõõt juurekaela läheduses kuni 8 cm (rinnakõrgusel kuni 6 cm). Vane-
maid õitsvaid põõsaid oli 6, kuid läheduses leidus üle 30 noore taime, millest kõige
kaugem asus 10 m suurematest põõsastest eemal. Eelmiste aastatega võrreldes oli
noorte taimede arv vähenenud, sest suvitajad viivad siit sageli taimi oma kodu-
aedadesse. See muidugi takistab noorte põõsaste edasilevimist. Kaks Laulasmaalt
toodud hunnitu robiinia põõsast kasvab Tallinnas Keemia t. 33 aias. Nendest üks,
ligi 3 m kõrge, õitses 1960. aastal rikkalikult, teine aga külmus tagasi kaheaastase
puiduni.

Looduslikult kasvab hunnitu robiinia USA lõunaosas (Coloradost kuni New Mexi-
koni, Arizona ja Utah' osariigis) kuni 10 m kõrguse puuna, sageli ka põõsana. Oksad
on tal suurte sirgete asteldegaga, mis on suunatud veidi allapoole. Võrsed noorelt
näarmekarvadega kaetud. Lehed paaritusulgjad 13 või 15—21 lehekesega (Laulasmaal
kasvavail eksemplaridel 7—23 lehekest), mis on 2—3,5, isegi 4 cm pikad, laielliptilised
ja tipul väikese ogaotsaga. Lehekesed siidkarvased, leheroots karvane. Õied kah-
vaturoosad, 2 cm pikad, tihedates rippuvates (osa õisikuid on poolpüstistes) kobara-
tes, peaaegu lõhnata. Õisikutelg, õieraag ja õietupp on näärme- ja lihtkarvadega
kaetud. Õietupe hambad kolmnurksed, ülahaulel lühemad. Kaunad näarmekarva-
dega [2, 3].

Kirjanduses [1, 3] märgitakse, et hunnitud robiiniat on sageli roosaõielise uus-
mehhiko robiiniaga (*Robinia neomexicana* Gray) ära vahetatud.

Hunnitu robiinia on väga dekoratiivne ilupõõsas, kasvab hästi kehvadel liivapin-
nastel ja väärrib meil laialdasemat kasvatamist. Laulasmaal naturaliseerunud ja
sealt levinud eksemplarid on Eestis ainsad teadaolevad ja on väärtuslikuks algma-
terjaliks liigi paljundamisel. Oleks vaja kindlustada nende säilimist ja soodustada
liigi edasist naturalisatsiooni.

KIRJANDUS

1. P a r e y s Blumengärtneri I, 1958. Berlin—Hamburg.
2. R e h d e r, A., 1949. Manual of Cultivated Trees and Shrubs. New York.
3. Деревья и кустарники СССР IV. 1958. М.—Л.